

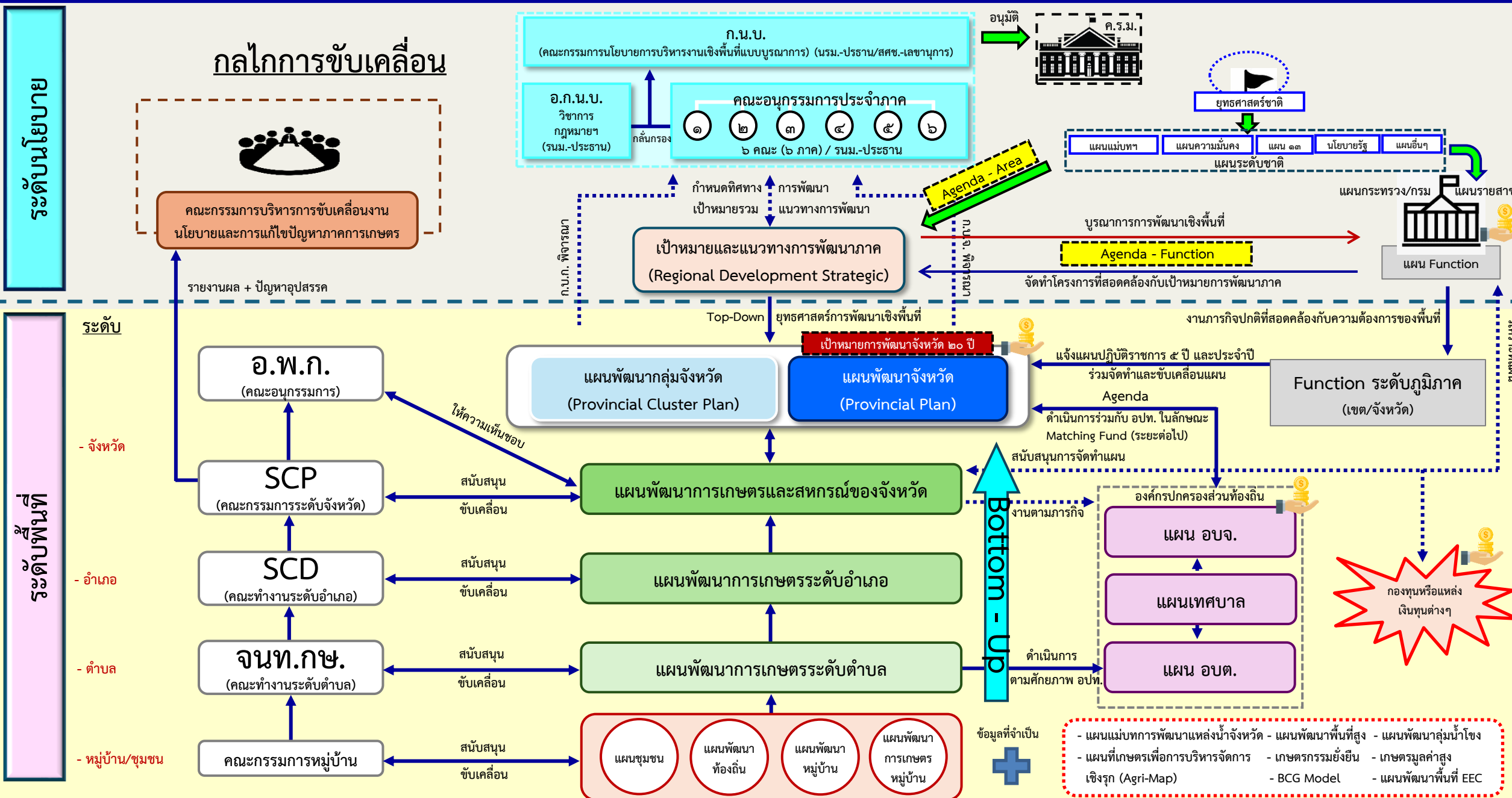

(ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2571

โดย
นางสาวสุนันทา มณี
หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา

การเชื่อมโยงแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดกับแผนพัฒนาทั้งระบบ

ปฏิทินการเชื่อมโยงแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของสงขลา กับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (พ.ศ. 2571 - 2575)

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2571

วัตถุประสงค์

ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละปี เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ยุทธศาสตร์ ทิศทาง และนโยบายทุกระดับ โดยเฉพาะ **ศักยภาพ** และ **ปัญหา** การพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดสงขลา

เป้าหมาย

มีทิศทาง แนวทาง แผนงาน โครงการ และกิจกรรม ด้านการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ **ตลอดห่วงโซ่อุปทาน** ที่สามารถ**ตอบสนองต่อความต้องการ**ของจังหวัดสงขลา

ขั้นตอนกิจกรรม

ทบทวน/ ปรับปรุง	วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ร่าง แผนพัฒนาฯ	โครงการ/ กิจกรรม	สรุป แผนพัฒนาฯ	ขับเคลื่อน ดำเนินการ
●ยุทธศาสตร์ แผน และนโยบาย ที่เกี่ยวข้อง ●ข้อมูลทั่วไป /ภาคเกษตร	●ปัจจัยภายใน - จุดแข็ง (S) - จุดอ่อน (W) ●ปัจจัยภายนอก - โอกาส (O) - อุปสรรค (T)	●เป้าหมายการพัฒนา ●ค่าเป้าหมาย/ ตัวชี้วัดรวม ●ประเด็นการพัฒนา ●แนวทางการพัฒนา	●จัดทำโครงการ/ กิจกรรมที่ผลักดัน/ ขับเคลื่อนสู่เป้าหมาย การพัฒนา ●ทุกแหล่งงบประมาณ	●จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับสมบูรณ์ ●คณะอนุกรรมการพัฒนาการ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (อ.พ.ก.) พิจารณาเห็นชอบ ●บูรณาการกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	●คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร และสหกรณ์จังหวัดสงขลา/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ●จังหวัดสงขลา/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย ●กระทรวง กรม กองที่เกี่ยวข้อง
31 กรกฎาคม 2569				15 สิงหาคม 2569	15 กันยายน 2569

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

แผนระดับที่ 1

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
(13 ต.ค.61)

แผนระดับที่ 2

แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)
(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) (7 มี.ค.66)

(ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14
พ.ศ. 2571-2575 (มี.ค. 69)

แผนระดับที่ 3

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2560 – 2579) (เม.ย. 60)

แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
(พ.ศ. 2571 - 2575)

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. 2571 – 2575 (มี.ค.69)

นโยบายรัฐบาล
ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทิศทางการพัฒนาภาคใต้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์/ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2571 - 2575

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

TOPDOWN

1

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
(พ.ศ. 2561-2580)

๑) ด้านความมั่นคง	๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
-------------------	---------------------------------------	---	--	--	--

2

แผนแม่บท
ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
(พ.ศ. 2566 - 2580)
(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
(7 มี.ค.66)

(01) ความมั่นคง	(02) การต่างประเทศ	(03) การเกษตร	(04) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	(05) การท่องเที่ยว	(06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	(07) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล	(08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง	(09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ	(10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	(11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	(12) การพัฒนาการเรียนรู้
(13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี	(14) ศักยภาพการกีฬา	(15) พลังทางสังคม	(16) เศรษฐกิจฐานราก	(17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน	(19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	(20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ		(21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	(22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	(23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

2

(ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 14
พ.ศ. 2571-2575

วิสัยทัศน์การพัฒนา	การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่กับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต				
หลักคิดนำทาง	(1) มุ่งยกระดับผลิตภาพของประเทศ		(2) สร้างประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่ประชาชน		(3) เสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว
เสาหลักการพัฒนา	เสาหลักที่ 1 การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ		เสาหลักที่ 2 การปฏิรูปภาครัฐ	เสาหลักที่ 3 การยกระดับทุนมนุษย์	เสาหลักที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
					เสาหลักที่ 5 การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

3

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์
ระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2560 – 2579) (เม.ย. 60)

1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	2) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร	3) เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	4) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	5) พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ
---	--	---	---	--------------------------------

3

แผนปฏิบัติราชการของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี
(พ.ศ. 2566 – 2570) (ต.ค. 2564)

1) การเสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร	2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร	3) สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร	4) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร
---------------------------------------	--	--	---	--

3

แผนปฏิบัติการ
ด้านการเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. 2571 – 2575 (มี.ค.69)

1) เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน	2) ยกระดับการผลิตสู่เกษตรกรอัจฉริยะ ปลอดภัย และยั่งยืน	3) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยการแปรรูปและการตลาด	4) การพัฒนาระบบนิเวศทางการเกษตรเพื่อความมั่นคง
--	--	---	--

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

3

ทิศทางการพัฒนาภาคใต้
(พ.ศ. 2566 - 2570)
(มติ ครม. 15 พ.ย. 65)

1) พัฒนาและยกระดับ การท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่อง ด้านการท่องเที่ยว สู่การท่องเที่ยวและบริการ ที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง	2) พัฒนาและยกระดับ อุตสาหกรรม การแปรรูป สินค้าเกษตรหลัก ด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	3) ส่งเสริมการผลิต และการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร และปศุสัตว์หลัก ของภาค	4) อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็น ระบบเพื่อเป็นฐาน การพัฒนาที่ยั่งยืน	5) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็น ประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ของภาค	6) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชนเพื่อคุณภาพ ชีวิตที่ดี
--	---	---	---	---	--

3

BOTTOM UP

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้
ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2566 – 2570

1) การพัฒนาด้านการเกษตร (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)	2) การพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว	3) การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศ	4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่าย การสื่อสารและพลังงาน	5) การพัฒนาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม
--	----------------------------------	---	--	--

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

3

วัตถุประสงค์/ทิศทางการพัฒนา
ในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ฝั่งอ่าวไทย ระยะ 5 ปี
(พ.ศ. 2566 – 2570)

เป้าหมาย : พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สหกรณ์และสหกรณ์ที่มีคุณภาพและมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง

Advance	Opportunity	Tourism, Trade, Service	High, Health, Human	Agriculture	Infrastructure, International
ยกระดับการพัฒนาในทุกมิติ	เน้นการใช้ศักยภาพและโอกาสในการพัฒนา	- พัฒนา/ยกระดับการท่องเที่ยว การค้าบริการในประเภทต่างๆ ทุกรูปแบบ เพื่อมุ่งสู่การเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด - พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เหมาะสมกับกิจกรรมสร้างสรรค์มูลค่าสูง - ส่งเสริมการมีส่วนร่วม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของชุมชน ให้มีความพร้อมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ผลิต/ผู้ให้บริการ เป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน - พัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการท่องเที่ยว โดยการต่อยอดและสร้างสรรค์ ตามแนวทางตลาดนำการผลิต - พัฒนาการตลาดเชิงสร้างสรรค์ ที่มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมหรือธุรกิจอื่น - ยกระดับมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ	พัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์และสุขภาพทุกรูปแบบของกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงทุกรูปแบบ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกรูปแบบ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่ระดับนานาชาติ

TOP
BOTTOM UP

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575) กับการเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ

3

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด
สงขลา 20 ปี
(พ.ศ. 2566 – 2585)

3

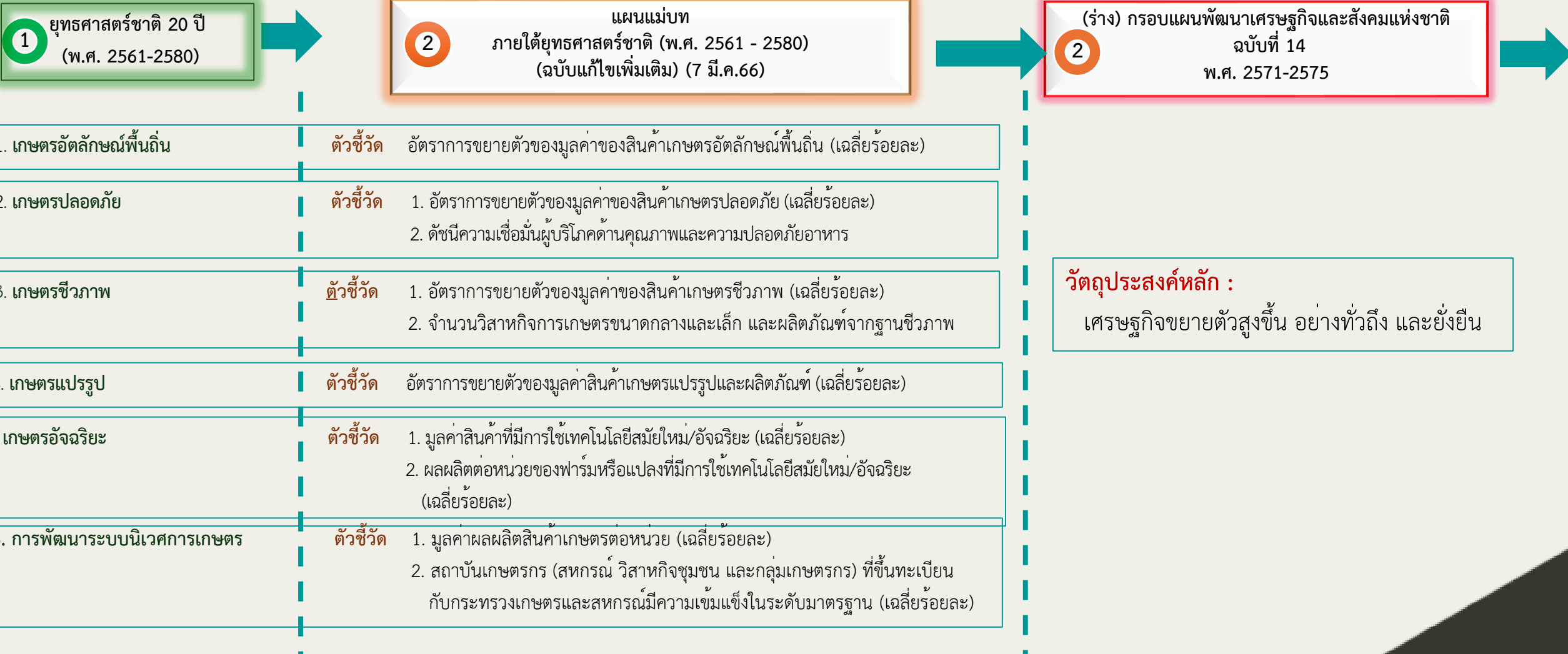
แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2566-2570

“สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน มหานครน่าอยู่ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”				2566 – 2570	2571 – 2575	2576 – 2580	2581 - 2585
				●ศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ ●เมืองน่าอยู่	●ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ IMT-GT ●เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	●ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ของ ASEAN ตอนล่าง ●มหานครน่าอยู่	●ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ของ ASEAN ●มหานครน่าอยู่อย่างยั่งยืน
Smart Sustainable & Livable City	Old Town & Multicultural	Natural Resources and Environment for Sustainable development	Green farming and High-Value Crop	King’s Sufficiency EconomyPhilosophy for Songkhla Sustainability	Healthcare and ExcellentMedical for Healthcare Hub	Lifelong Leaning for Education Hub	Agro-based and highvalue industry for Economic Center
พัฒนาสงขลา เป็นเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะอย่าง ยั่งยืน ภายใต้ ศักยภาพด้าน เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ บริบทการ เปลี่ยนแปลง อย่างมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน	พัฒนาสงขลาเป็นเมืองมรดก โลก จากอดีตสู่การสร้างสรรค์ คุณค่าประสบการณ์การท่องเที่ยว ที่ยาว เมืองเก่าสงขลา และ เป้าหมายสู่จุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) การ พัฒนาการท่องเที่ยวเมืองเก่า สงขลาจากทุนทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญา การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมอาหาร ยกระดับ การท่องเที่ยววิถีชุมชน เมืองใหม่ การท่องเที่ยว เชิงกีฬา และการนันทนาการ	พัฒนาสงขลาให้มี ทรัพยากรธรรมชาติและ คุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุลและยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยบูรณาการ ทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการ อย่างเป็นธรรมและใช้ ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมการจัดการของเสีย ส่งเสริมและสนับสนุน การใช้พลังงานทางเลือก	พัฒนาสงขลาให้เป็น เมืองเกษตรกรรมสีเขียว และมูลค่าสูง เกษตร- กรรมต้นน้ำที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน สินค้าเกษตรท้องถิ่น มูลค่าสูง ยกระดับผล ผลิตภาคเกษตร โดย การแปรรูปให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน สร้าง ความแตกต่าง เพื่อสร้าง รายได้ให้เกษตรกร อย่างยั่งยืน	พัฒนาสงขลา สู่ความยั่งยืนด้วย ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ขับเคลื่อนการพัฒนา จังหวัดสงขลาสู่ความ ยั่งยืนด้วยปรัชญา ของเศรษฐกิจ พอเพียง	พัฒนาให้ประชาชน ทุกช่วงวัยมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีทุกมิติ และ ศูนย์กลางทางการ บริการสุขภาพ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชาชนทุกมิติ และให้บริการกลุ่มผู้ ต้องการบริการทาง แพทย์มูลค่าสูง	พัฒนาให้ประชากร มีศักยภาพการเรียนรู้ ปรับตัวในสังคมที่ เปลี่ยนแปลง/ทุน มนุษย์ มีทักษะเพื่อ อนาคต การเรียนรู้ เพื่อการปรับตัวใน โลกที่เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา การ พัฒนาศักยภาพ ทุนมนุษย์ ทักษะแรงงาน เพื่ออนาคต	พัฒนาให้อุตสาหกรรม อาหาร อุตสาหกรรม เกษตรเป็นสินค้ามูลค่า สูง เป็นฐานการผลิต และส่งออก อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเกษตร มูลค่าสูง
1) พัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ		2) พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา และบริการที่มี คุณภาพได้มาตรฐาน		3) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในสังคมพหุวัฒนธรรม		4) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	

BOTTOM UP

ตัวชี้วัดของแผน 3 ระดับ

ตัวชี้วัดของแผน 3 ระดับ

3

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2560 – 2579) (เม.ย. 60)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ตัวชี้วัด

- 1) รายได้ต่อหัวของเกษตรกร (บาท/คน)
- 2) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต่อเกษตรกรในวัยแรงงาน (อายุ 18 - 64 ปี)
- 3) ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน
 - ร้อยละความเข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ 1 และ 2
 - ร้อยละความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
- 4) จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร
 - จำนวนสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร
 - จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร (เฉลี่ยกลุ่มละ 15 คน)
- 5) ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนพื้นที่เกษตรกรมั่งคั่ง
- 2) จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู
- 3) จำนวนพื้นที่ชลประทาน
- 4) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ตัวชี้วัด

- 1) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)
- 2) ร้อยละของจำนวนฟาร์ม / โรงงาน / สถานประกอบการที่อยู่ในกำกับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ยื่นขอรับรองมาตรฐาน ผ่านการรับรองมาตรฐาน
 - ร้อยละจำนวนแปลง/ฟาร์ม : พืช / ประมง / ปศุสัตว์
 - ร้อยละจำนวนโรงงาน/สถานประกอบการ (GMP / อื่นๆ) : พืช / ประมง / ปศุสัตว์
- 3) จำนวนแปลงใหญ่ (พืชไร่/พืชสวน/ปศุสัตว์/ประมง)
- 4) จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการผลิตตาม Agri-map
- 5) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ตัวชี้วัด

- 1) สัดส่วนงบประมาณงานวิจัยต่องบประมาณประจำปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2) ร้อยละงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์
- 3) ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น Smart Officer
- 2) จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการปรับปรุงโครงสร้าง
- 3) จำนวนกฎหมายที่ได้รับการยกร่าง/แก้ไข/ปรับปรุง
 - จำนวนกฎหมายใหม่ที่ทำ และที่มีการทบทวนแก้ไข ปรับปรุง

ตัวชี้วัดของแผน 3 ระดับ

3 แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) (ต.ค. 2564)

ตัวชี้วัด :

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี
- 2) ดัชนีความพึงพอใจของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 90 ภายในปี 2570
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน ภายในปี 2570
- 4) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ รวม 2,376,015 ครัวเรือน ภายในปี 2570
- 5) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า 10 ล้านไร่ ภายในปี 2570
- 6) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน 1,470,000 ไร่ ภายในปี 2570

3 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2571 - 2575 (มี.ค.69)

ตัวชี้วัด :

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูป เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี
- 2) ผลิภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.2
- 3) ดัชนีความพึงพอใจของเกษตรกรเพิ่มขึ้น อยู่ที่ระดับ 90 ภายในปี 2575
- 4) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน ภายในปี 2575

ตัวชี้วัดของแผน 3 ระดับ

3 ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 - 2570) (มติ ครม. 15 พ.ย. 65)

ตัวชี้วัด :

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคใต้เฉลี่ยร้อยละ 5.2 ต่อปี
- 2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้ลดลงต่ำกว่า 0.429

3 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2566 - 2570

ประเด็นพัฒนาที่ 1 : ตัวชี้วัด

- 1) มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น 10 รายการ
- 2) รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นพัฒนาที่ 2 : ตัวชี้วัด

ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นพัฒนาที่ 3 : ตัวชี้วัด

ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อม จากโครงการกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นพัฒนาที่ 4 : ตัวชี้วัด

- 1) มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า 1 โครงข่าย ต่อปี
- 2) จำนวนอุบัติเหตุและอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลดลง ร้อยละ 5

ประเด็นพัฒนาที่ 5 : ตัวชี้วัด

- 1) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ 60
- 2) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ 60

ตัวชี้วัดของแผน 3 ระดับ

3

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี
(พ.ศ. 2566 – 2585)

ตัวชี้วัดเป้าหมายปี 2566 -2570 :

- 1) GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1 (ข้อมูลปี 2559-2564 GDP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.19 GPP สงขลา เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ -0.76)
- 2) HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี (ข้อมูลปี 2558-2564 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1 ต่อปี)
- 3) ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ (ข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง สชข.)

ตัวชี้วัดเป้าหมายปี 2571 -2575 :

- 1) GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1
- 2) HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี
- 3) ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ

ตัวชี้วัดเป้าหมายปี 2576 -2580 :

- 1) GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1
- 2) HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี
- 3) ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ

ตัวชี้วัดเป้าหมายปี 2581 -2585 :

- 1) GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1
- 2) HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี
- 3) ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ

3

แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นพัฒนาที่ 1 : ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 1.0
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 1.5
- 3) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลา (GPP) ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 2
- 4) ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว (ระดับที่ 1-5)

ประเด็นพัฒนาที่ 2 : ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ค่าเป้าหมาย : ปี 2570 มีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า ปี 2562

ประเด็นพัฒนาที่ 3 : ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 1.25 ต่อปี
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 47
- 3) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนจังหวัดสงขลาลดลง ค่าเป้าหมาย : 12 : 100,000 คน (เป้าหมายภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี)

ประเด็นพัฒนาที่ 4 : ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้จังหวัดสงขลา ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 0.75
- 2) สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 77.98
- 3) คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ค่าเป้าหมาย : เกณฑ์ดี

5 นโยบายหลัก

“ เกษตรนวัตกรรม เพื่อความยั่งยืนเกษตรกรไทย ”

1

ยกระดับการผลิตด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม

- เปลี่ยนจากเกษตรดั้งเดิม สู่การใช้ Big Data ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล และ AI เพื่อทำการผลิตแบบแม่นยำ
- ผลักดันผู้ให้บริการทางการเกษตรในชุมชน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงเครื่องจักรกลอย่างทั่วถึง

2

เพิ่มรายได้เกษตรกร

- แปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า
- เตรียมความพร้อมเกษตรกรไทยสู่กติกาดการค้าโลกสีเขียว และมาตรฐานความปลอดภัยสากล

3

พัฒนาศักยภาพเกษตรกร

- ยกระดับทักษะผ่านหลักสูตร Reskill และ Upskill
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และยกระดับเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

4

ตลาดนำการผลิต

- วางแผนการผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาด
- สนับสนุนให้เกิดจุดรวบรวมสินค้ามาตรฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
- เร่งปราบปรามการสวมสิทธิ์ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในตลาด

5

บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งระบบอย่างยั่งยืน

- พัฒนาการจัดการข้อมูลน้ำที่แม่นยำ เพื่อรับมือภัยแล้งและน้ำท่วม
- เติมน้ำในเขื่อนหลัก/แหล่งกักเก็บน้ำระดับชุมชน รวมถึงกระจายน้ำเข้าสู่แปลงเกษตรอย่างทั่วถึง

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประเด็นที่ต้องดำเนินการ

เร่งด่วน

1

มาตรการเพื่อรับมือสถานการณ์ ตะวันออกกลาง

- ปู๋ย (ปรับสัดส่วนการใช้ปุ๋ย เร่งเจรจาการนำเข้า และเร่งรัดโครงการวิจัยปุ๋ยชีวภาพ)
- ประสานพลังงาน (คุปองน้ำมันรถขนส่งสินค้าเกษตร สืบเชื้อติดตั้ง Solar Cell ส่งเสริมเกษตรแม่นยำ) เพื่อลดต้นทุนพลังงาน
- ประสานแรงงาน (เร่งรัดการต่ออายุ/ออกบัตรชมพูแรงงาน เกือบเกี่ยวผลผลิต แบบ Fast - Track)
- ใช้กลไกทูตเกษตรและสหกรณ์ เพื่อย้ายและเปิดตลาดในต่างประเทศ

2

บริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก และการบริโภคภายในประเทศ

- เร่งแก้ไขจุดคอขวดในการกระจายผลไม้ โดยเปิด Fast Lane
- พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ส่งเสริมให้ส่วนราชการและโรงเรียน จัดซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรโดยตรงจากเกษตรกรและสหกรณ์

3

บริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตรและประชาชน

- พัฒนาระบบปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ
- เร่งรัดการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่

4

บริหารจัดการดินและที่ดิน

- มอบสิทธิในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร
- ปรับปรุง พื้นฟู และบำรุงดิน
- ย้ายพื้นที่เกษตรปลอดภัยการเผา

5

สร้าง Smart Farmer รุ่นใหม่

- ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร
- พัฒนาแพลตฟอร์มเรียนรู้ Agri-Tech

6

แก้ปัญหา PM 2.5

- ส่งเสริมการแปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
- ส่งเสริมการขาย Carbon Credit เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์ (SWOT)

ด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา

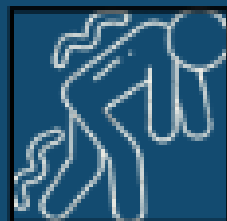
จุดแข็ง

(STRENGTHS)

จุดอ่อน

(WEAKNESSES)

โอกาส

(OPPORTUNITIES)

ภัยคุกคาม

(THREATS)

จุดแข็ง

(STRENGTHS)

→ S1 สภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ (มีทั้งน้ำฝน น้ำจืด ทะเล ทะเลสาบ พื้นที่ราบต่ำ พื้นที่ราบสูง) มีความเหมาะสมต่อการทำการเกษตรที่หลากหลาย ทั้งด้านการผลิตพืช ปศุสัตว์ และประมง (ทั้งเพาะเลี้ยง/จับสัตว์น้ำชายฝั่ง)

→ S2 มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ครบถ้วน เช่น การคมนาคมทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ตลาดกลางยางพารา ระบบซื้อขายออนไลน์ โรงงานอุตสาหกรรมเกษตร ห้างสรรพสินค้า ศูนย์ประชุมนานาชาติ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้สามารถนำผลผลิตของเกษตรกร สู่ผู้บริโภคโดยตรง รวมทั้งมีระบบชลประทานสนับสนุนภาคเกษตรในฤดูแล้ง

→ S3 มีบุคลากร องค์กร สถาบันเกษตรกร สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ เป็นกลไกการบริหารจัดการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาที่หลากหลาย เอื้อต่อการขับเคลื่อนและพัฒนางานภาคการเกษตร (เช่น เกษตรกรตัวอย่าง เกษตรกรผู้นำ SMART FARMER, YONG SMART FARMER ปราชญ์เกษตร ปราชญ์ชาวบ้าน กลุ่มองค์กรภาคการเกษตร ผู้ประกอบการภาคเกษตร ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา หน่วยงานทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในจังหวัด)

→ S4 เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและมีการแปรรูปวัตถุดิบเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่หลากหลาย ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ ที่สามารถพัฒนา/เชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยวได้

→ S5 มีแหล่งเงินทุน และสถาบันทางการเงินที่หลากหลาย พร้อมสนับสนุนด้านการเกษตร

→ S6 เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าการลงทุนและบริการ แหล่งท่องเที่ยวและบริการชั้นนำของภาคใต้ ส่งผลต่อความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารในพื้นที่สงขลาตามไปด้วย

→ S7 มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และด้านการค้าชายแดน ที่ส่งผลให้จังหวัดได้เปรียบ ในด้านต้นทุนการผลิตต่อต้นทุนการผลิตในการนำเข้าและส่งออกสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรของผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา

→ S8 มีสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ชนิด ประกอบด้วย ส้มโอหอมควนลัง ส้มจุกจะนะ มะม่วงเบาสงขลา ปลากระพง 3 น้ำทะเลสาบสงขลา และไข่ครอบ

จุดอ่อน (WEAKNESSES)

W1 เกษตรกรส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรรายย่อย และมีการรวมกลุ่มหรือการถือครองที่ดินน้อย ขาดการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีทั้งระบบ ศักยภาพ คน พันธุ์ ผลผลิต การตลาด และการเข้าถึง แหล่งทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้ต้นทุนสูง ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ที่ได้มีผลผลิตต่ำ การสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย ไม่มีคุณภาพ ไม่มีมาตรฐานตรงความต้องการของตลาด และไม่มีอำนาจต่อรองด้านราคาที่เป็นธรรม

W2 กลุ่มและสถาบันเกษตรกร ส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการองค์กร ขาดความเชื่อมโยงและพัฒนาเครือข่าย ทำให้ไม่เกิดพลังในการรวมผลผลิต และอำนาจต่อรองในการจำหน่ายสินค้าเกษตรโดยเฉพาะในยุคธุรกิจดิจิทัล

W3 การเชื่อมโยงและบูรณาการการพัฒนาเกษตรระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ประสิทธิภาพน้อย ในการจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

W4 ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีแนวโน้มอายุสูงขึ้น คนรุ่นใหม่ สืบทอดอาชีพเกษตรน้อย การปรับตัวของแรงงานภาคเกษตรในการ เรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต้องใช้เวลาในการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (SF/YSF) ไม่ต่อเนื่อง ไม่มีแรงจูงใจด้านอาชีพการเกษตรที่ก่อให้เกิดรายได้ และความมั่นคงในอาชีพ รวมทั้งต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีผลผลิตแรงงานต่ำ

W5 สินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรส่วนใหญ่ ยังไม่ได้คุณภาพและมาตรฐาน ตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากผลผลิตการเกษตรบางส่วน เป็นผลผลิตที่เป็นวัตถุดิบ ไม่มีการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น น้ำผึ้งขมโรง ส่วนที่มีการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ยังขาดการพัฒนาและสนับสนุน ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และเงินทุน ทั้งรูปแบบบรรจุภัณฑ์ ฉลาก ระบบตรวจสอบย้อนกลับ ระบบสินค้าคงคลัง ระบบขนส่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

W6 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการทางการตลาดของสินค้าเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ ตั้งแต่การจัดการข้อมูลการตลาด (สินค้าและบริการ) จัดรวบรวมและเชื่อมโยง ตั้งแต่ตลาดท้องถิ่น ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ต่างจังหวัด และการส่งออก ช่องทางการตลาด OFFLINE และ ONLINE ยังมีน้อย ขาดการประชาสัมพันธ์ หรือเชื่อมโยงสินค้า และการสร้างเรื่องราวที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการ รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงสุขภาพ ที่สามารถ เชื่อมโยงกับศูนย์การค้า การลงทุน และแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา

W7 การบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และการสื่อสารประชาสัมพันธ์ด้านการเกษตร และสหกรณ์ และที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ขาดช่องทาง ในการนำเสนอหรือสื่อสารสู่เป้าหมายอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง

โอกาส (OPPORTUNITIES)

→ O1 นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับต่าง ๆ ของภาครัฐทุกระดับ ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาภาคการเกษตร ซึ่งเป็นแนวทางการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จะเป็นโอกาสในการร่วมกันพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

→ O2 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม พลังงาน เทคโนโลยีชีวภาพ และการสื่อสาร (INTERNET OF THINGS : IOT) เป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาภาคการเกษตร ในการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน ผลิตภาพแรงงาน เพิ่มมูลค่า ลดต้นทุนการผลิต และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ การพึ่งพาทรัพยากร/ภัยธรรมชาติ ทำให้เกษตรกรสามารถกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคได้รวดเร็วขึ้น ด้วยการซื้อ - ขายสินค้าผ่าน PLATFORM ONLINE โดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ทำให้มีรายได้สูงขึ้น

→ O3 ผู้บริโภคมีความต้องการอาหาร และอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น ทั้งภายในและต่างประเทศ ผู้บริโภคมีพฤติกรรมและความตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น มาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตรในระดับสากลที่มีแนวโน้มจะเข้มงวดขึ้น ส่งผลให้มีการยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าเกษตร

→ O4 นโยบายภาครัฐ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานในสวนยางและทดแทนการปลูกยางใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศ โดยสนับสนุนเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่ใช้ยางพาราเป็นส่วนประกอบมากขึ้น

→ O5 นโยบายส่งเสริมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นิคมอุตสาหกรรมการเกษตร กลุ่มเมืองนวัตกรรมอาหาร FOOD INNOPOLIS และการบริหารจัดการจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตอาหาร สามารถนำมากำหนดการผลิตชนิดพืช-สัตว์ที่เป็นอาหารได้

→ O6 การขยายตัวของความเป็นเมือง (URBANIZATION) ทั้งความสะดวก รวดเร็ว ด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความต้องการสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น

→ O7 อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร เป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ เป็นต้น

→ O8 การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (INDONESIA- MALAYSIA -THAILAND GROWTH TRIANGLE : IMT - GT)

→ O9 รัฐมีการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร

ภัยคุกคาม (THREATS)

- T1 ผลกระทบจากโรคอุบัติใหม่ระบาดที่เกิดขึ้น ทั้งในคน พืช และสัตว์ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจโลก และการลักลอบนำเข้าสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ส่งผลลบต่อการประกอบอาชีพ และการผลิตทางด้านการเกษตร ทั้ง ราคา ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตร
- T2 ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ผันผวนตามกลไกตลาด ผู้ผลิตและผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมได้
- T3 ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นต่อเนื่อง เกิดภาวะขาดแคลนปัจจัยการผลิตและต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ปัจจัยการผลิต เช่น ราคาน้ำมัน สารเคมีทางการเกษตร น้ำมัน พลังงาน น้ำมันเชื้อเพลิง และแม่ปุ๋ย มีราคาสูงขึ้น เนื่องจากประเทศเจ้าของปัจจัยการผลิตอยู่ในภาวะสงครามที่รุนแรง ราคาส่งขึ้น และการครอบครองพื้นที่ทำการเกษตรน้อยลง ทุน ขนูประมาณ/การเข้าถึงแหล่งทุน/หนี้สินจากการประกอบกิจการเกษตร แรงงาน พึ่งพาแรงงานต่างด้าวซึ่งมีข้อจำกัดด้านกฎหมาย ฯลฯ
- T4 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (CLIMATE CHANGE) CARBON FOOTPRINT ปัญหาภัยพิบัติและสาธารณภัยจากธรรมชาติ การขยายตัวของชุมชนเมือง รวมทั้งความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดผลกระทบ ต่อปริมาณและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- T5 มาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งที่เป็นมาตรการทางภาษี และไม่ใชภาษี เช่น มาตรฐานสุขอนามัย ระเบียบว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ของสหภาพยุโรป (EUDR), RSPO, BCG, CARBON CREDIT ระบบตรวจสอบย้อนกลับ การลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผ่านด่านชายแดน เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและราคาสินค้าเกษตร
- T6 ข้อจำกัดของระเบียบ กฎหมาย และวิธีปฏิบัติทางราชการบางเรื่อง มีผลกระทบต่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรม เช่น การใช้ประโยชน์ที่ดินว่างเปล่าสำหรับการปลูกพืช เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี
- T7 เทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ เป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง การปกครอง ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการเกษตร ส่งผลต่อการปรับตัวภาคการเกษตร
- T8 นโยบายภาครัฐยังไม่จูงใจให้เกษตรกร ในการพัฒนา ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ขาดแรงจูงใจในการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตร โดยเฉพาะการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ ทั้งด้านความคิด การปฏิบัติการ และการสร้างเครือข่ายที่ไม่ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ (การเน้นปริมาณเกษตรกรรุ่นใหม่มากกว่าการส่งเสริมสนับสนุน ต่อยอด และสร้างเครือข่ายเกษตรกรรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง)
- T9 เกษตรกรบางส่วนไม่มีการสนใจในที่ดินทำการเกษตร ทำให้มีต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น ค่าเช่า เสียโอกาสในการเข้าถึงการสนับสนุนจากภาครัฐ
- T10 การขยายตัวของชุมชนเมืองทำให้พื้นที่การเกษตรลดลง

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2571 – 2575)

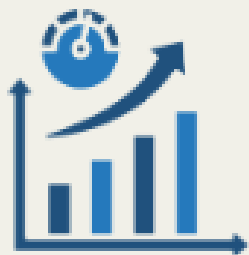
วิสัยทัศน์

เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรร่วมสมัย
เกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตัวชี้วัด

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลา ภาคเกษตร
เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.5 ต่อปี

- ➔ **ประเด็นการพัฒนากที่ 1**
เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร
สถาบันเกษตรกร ให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- ➔ **ประเด็นการพัฒนากที่ 2**
ยกระดับผลิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
และสร้างมูลค่าเพิ่มกับสินค้าเกษตร
มูลค่าสูง
- ➔ **ประเด็นการพัฒนากที่ 3**
เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
ทรัพยากรการเกษตรเพื่อความมั่นคง
- ➔ **ประเด็นการพัฒนากที่ 4**
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

กิจกรรม WORK SHOP

แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

- ➔ กลุ่มที่ 1 ด้านพืช
- ➔ กลุ่มที่ 2 ด้านปศุสัตว์
- ➔ กลุ่มที่ 3 ด้านประมง

นำเสนอข้อมูล กลุ่มละ 5 – 10 นาที

แบบ กษ.1

แบบฟอร์มสรุปโครงการ ด้านการเกษตรและสหกรณ์ ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. 2571 -2575)

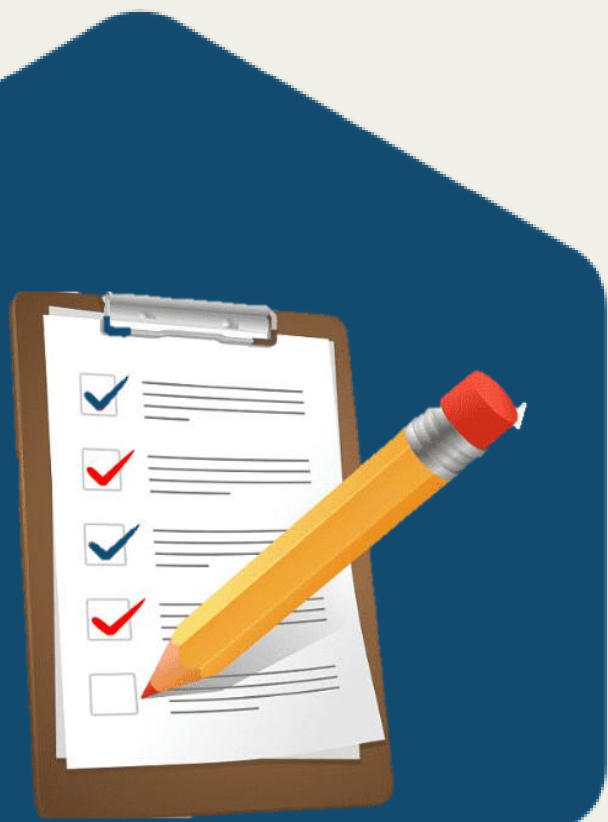
แบบฟอร์มสรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (แบบ กษ.๑)

(หน่วย : บาท)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑	งบประมาณ (บาท)					รวม ๕ ปี
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
งบประมาณปกติ						
งบประมาณจังหวัด						
งบประมาณกลุ่มจังหวัด						
งบประมาณอื่น ๆ						
รวม						
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒						
งบประมาณปกติ						
งบประมาณจังหวัด						
งบประมาณกลุ่มจังหวัด						
งบประมาณอื่น ๆ						
รวม						
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓						
งบประมาณปกติ						
งบประมาณจังหวัด						
งบประมาณกลุ่มจังหวัด						
งบประมาณอื่น ๆ						
รวม						
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔						
งบประมาณปกติ						
งบประมาณจังหวัด						
งบประมาณกลุ่มจังหวัด						
งบประมาณอื่น ๆ						
รวม						
รวม ๔ ประเด็นการพัฒนา						

แบบ กษ.1-1

โครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นการพัฒนาที่ :

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ควรเป็นชื่อที่กระชับ ชัดเจน สื่อถึงสาระสำคัญของโครงการ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ หรือกิจกรรมหลัก หลีกเลี่ยงถ้อยคำกำกวม และต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ
๒. ชื่อแผนงาน	ระบุว่าอยู่แผนงานใด
๓. แนวทางการพัฒนา	ระบุว่าโครงการอยู่ภายใต้แนวทางการพัฒนาใด
๔. หลักการและเหตุผล	อธิบายที่มา ความจำเป็น สภาพปัญหา หรือศักยภาพของพื้นที่ โดยอ้างอิงข้อมูลเชิงประจักษ์ สถิติ ผลการศึกษา หรือข้อเสนอจากเวทีประชุม เพื่อแสดงเหตุผลความจำเป็นในการดำเนินโครงการ และเชื่อมโยงกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง สามารถวัดผลได้ และสอดคล้องกับปัญหาและเป้าหมายการพัฒนา โดยใช้ถ้อยคำที่สะท้อนผลสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้น
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณและ/หรือเชิงคุณภาพที่สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม หรือระบุค่าเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ระบุขอบเขตพื้นที่ดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หรือหมู่บ้าน
๘. กิจกรรมหลัก	กำหนดกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปสู่ผลผลิตและผลลัพธ์ที่กำหนด
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระบุวงเงินที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม ระบุหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง ระบุหน่วยงานสนับสนุนหรือภาคีเครือข่ายที่สนับสนุนในการดำเนินงาน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระบุวงเงินที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม ระบุหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง ระบุหน่วยงานสนับสนุนหรือภาคีเครือข่ายที่สนับสนุนในการดำเนินงาน
๙. หน่วยดำเนินงาน	ระบุหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบภาพรวมของโครงการ
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	กำหนดช่วงระยะเวลาดำเนินงานที่ชัดเจน
๑๑. งบประมาณ	ระบุงบประมาณรวมของโครงการ
๑๒. ผลผลิต (Output)	ระบุผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการดำเนินกิจกรรม เช่น จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรม พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา หรือเอกสาร/องค์ความรู้ที่จัดทำแล้วเสร็จ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ระบุการเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังการดำเนินโครงการ เช่น รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น ประสิทธิภาพการผลิตขึ้น หรือเกิดความเข้มแข็งของกลุ่ม/ชุมชน

ขอบคุณค่ะ/ขอบคุณครับ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา
โทรศัพท์/โทรสาร 0 7431 3904
E-mail : saraban_ska@opsmoac.go.th

